

Mildheid, empathie, liturgische bewogenheid, dankbaarheid naar haar geloofsgenoten, vertrouwen dat uitstraalt naar de gemeenschap. Zo krijgt Tereken, naast de bijzondere inzet van Miel en Raf, een door de gemeenschap gewenste en gedragen voorgangster.

Een vijftig jaar geleden, op een Liturgisch Congres in Heverlee-Leuven werd er gepleit voor een Kerk die eerder zou investeren in mensen, dan in een teveel aan kerken, investeren in vrouwen en mannen, die geloofsgemeenschappen helpen vormen en dragen.

Zo een Kerk vind ik terug in Tereken. En of ik gelukkig ben, hier het 'huis van God' terug gevonden te hebben! Zeer gelukkig en dankbaar!

Niet alleen een steentje, maar ook één (en meerdere) euro's wil ik bijdragen aan de vzw Pastorale Animatie om Lieve te waarderen en te bestendigen in haar taak.

Dank, lieve mensen, voor de bredere visie op roeping en ambtsdrager/-draagster.

Guido Schoorens

Help het financieel draagvlak van de vzw Pastorale Animatie vergroten en meld u aan als "sponsor"

-door regelmatig **een bedrag over te schrijven** op het rekeningnummer BE74 7755 9270 7407 van vzw Pastorale Animatie, Tereken 5A, 9100 Sint-Niklaas met vermelding "voor Lieve"

-door het **geven van een doorlopende opdracht aan uw bank** met een vrij gekozen bedrag (5 euro, 10 euro of elk ander bedrag) van uw rekening naar de rekening BE74 7755 9270 7407 van onze vzw.

-door een **bedrag onder gesloten envelop** gericht aan de vzw Pastorale Animatie, af te geven op het secretariaat op de pastorie (Tereken 5A) of daar in de brievenbus te steken.

PAST HET

Pastorale Animatie Sint-Jozef

Tereken

42° nieuwsbrief

Beste vrienden van onze geloofsgemeenschap, beste sponsors,

De half-jaarlijkse nieuwsbrief PAST HET is telkens opnieuw een gelegenheid om DANK U WEL te zeggen voor de volgehouden financiële steun waardoor het voor de vzw Pastorale Animatie Sint-Jozef Tereken mogelijk blijft de wedde te betalen van onze voltijds vrijgestelde pastor, Lieve Van Driessen.

Samen met onze dank ook een vraag.

Past het, vind je een gelegenheid, om samen met ons ruchtbaarheid te geven aan het bestaan van onze vzw? We hopen zo het draagvlak van sponsors te vergroten.

Het getuigenis van een "nieuwkomer" in onze geloofsgemeenschap spreekt voor zich en kan ons alleen maar stimuleren tot verdere inzet!

*Marie-Jeanne Speleman, voorzitter,
mede namens de leden van de vzw*

getuigen beziëld door de Geest

Van een zoektocht naar een parochie naar de 'geloofsgemeenschap Tereken'

Toen mijn vrouw, omwille van haar gezondheid, vervroegd op pensioen ging, wenste ze dicht bij haar kinderen te gaan wonen. Wij verkochten onze woning aan de grens van Gentse Grootstad. Wij zochten een woonst in de regio Sint-Niklaas, niet te ver van de jongste dochter en schoonzoon in Lebbeke en nabij de andere dochter die zich als huisarts vestigde in Sint-Niklaas. Wij gingen inwonen bij onze oudste, en bouwden daarna, bewust voor de sociale context in de Sint-Vincentiusstraat.

Gezien onze pastorale inzet in de Gentse agglomeratie, zowel parochiaal, dekenaal als Groot-Gent, keken we er naar uit om ook in Sint-Niklaas onze bijdrage te mogen brengen. Traditioneel behoorden we tot de parochie Sint-Nicolaas. We kwamen er in een 'vreemd blijvende' parochie.

Het pijnlijke en vroegtijdig overlijden van mijn vrouw in februari 2007, met een uitvaart in onze 'parochie' vervreemde mij nog meer van deze gemeenschap. Brossen van de zondagsviering werd een vast stramien, de TV-missen gaven toch een zekere steun.....

Geen parochiale aandacht voor dit grote verlies, bracht een zekere ontgoocheling en een aversie tegen Kerk en geloof... maar uiteindelijk door deze woestijntijd heen, groeide mijn nood aan een gelovige gemeenschap.

Zo begon mijn zoektocht naar een warme, troostende gemeenschap. Het werd voor mij een nieuwe uitdaging... De Don Bosco-kerk, de Sint-Janskerk, de O.L.-Vrouwkerk...

In het Gentse kerk-midden hoorde ik de bijzondere aanpak op Tereken. Ik verbond deze beoordelingen aan namen van mensen die deze parochie tot een gelovige gemeenschap deden uitgroeien. Dus op exploratie naar Tereken, op weg naar die prachtige stenen kerk, met een fiere toren van

ver te bewonderen. Even de zijdeur binnen, wat een warme stilte, even gaan zitten, een gebedje... en met een goed gevoel naar huis.

De volgende zondag. Naar de mis, meer dan een kwart-uur te vroeg en wat een sfeer! Zang om de liederen in te oefenen, mensen die met elkaar stonden te praten, en aan de deur een ontvangst met misdienaars, priester Luc, pastoraal verantwoordelijke Lieve en een gebedsleider. Onmiddellijk begreep ik hier is gemeenschappelijke verantwoordelijkheid.

Wat een warme, zo aanmoedigende liturgie, een vrolijk kindermoment op de trappen van het altaar, vredeswensen... geen stijf formeel gebeuren, maar een oprecht ontmoeten met de mensen naast je, achter je en voor je...

Eenmalig? Nee, elke zondag wordt er echt gevierd en het soepje na de mis is een gelegenheid elkaar verder te ontmoeten... Zo werd ik verder uitgenodigd om te participeren in overleg, in bezinning, in Bijbelstudie.....Heel de rijkdom van de inzet om God tussen de mensen te brengen, wordt hier aan iedereen aangeboden. Een dienende geloofsgemeenschap gedragen door zovelen, gecoacht en gecoördineerd door Lieve. Wat een profetisch inzicht van de Tereken-gemeenschap om vanuit de basis een vrouwelijke voorganger, in samenwerking met de priester, de geloofsgemeenschap te vormen en te ondersteunen. Samen ook de financiële verantwoordelijkheid dragen om Lieve haar taak optimaal te laten uitvoeren... dit is echte basiskerk uitbouwen!

En wat Lieve ons aanbiedt?